

економіки держави. Саме це дозволяє кожному суб'єкту підприємницької діяльності сприймати ці соціально-економічні фактори в процесі функціонування, і таким чином, без будь-якого безпосереднього втручання підпорядковувати свої функціональні інтереси руху загального економічного розвитку держави.

*ТІМКІН Іван Федорович,
Державний університет телекомунікацій,
м. Київ*

САМОМЕНЕДЖМЕНТ ЯК ТЕХНОЛОГІЯ ПРОФЕСІЙНОГО САМОРОЗВИТКУ СТУДЕНТІВ

Вважається, що самоменеджмент як новий напрямок у сучасному менеджменті виник у відповідь на зміни управлінської ситуації в світі:

- зростання масштабів і динамізм змін у підприємництві та бізнесі вимагають від менеджерів освоєння нових підходів і навичок управління, боротьби з можливістю особистісного відставання, безперервності саморозвитку;
- зростання невизначеності тиску і напруженості в різних формах життєдіяльності організацій і пов'язаних із цим стресів потребують від менеджерів уміння управління собою;
- перетворення творчого потенціалу робітника в найбільш цінний капітал організації висуває вимоги збереження й розвитку цього потенціалу, в тому числі і самими робітниками;
- сучасні менеджери стоять перед необхідністю освоєння передових управлінських прийомів переоцінки свого потенціалу й роботи над його розвитком.

Як бачимо, потреба в мотивації творчого потенціалу кожного працівника, неможливість задоволення її в рамках традиційного менеджменту викликали до життя процес соціологізації і психологізації менеджменту, на хвилі якого виник напрямок самоменеджменту, який відкриває перспективи для практичної реалізації індивідуальної кар'єри.

Основна мета самоменеджменту полягає в тому, щоб максимально використовувати власні можливості, свідомо керувати плином свого життя (самовизначатися) і переборювати зовнішні обставини як на роботі, так і в особистому житті.

Щоденне рішення різного роду задач і проблем можна представити у вигляді ряду різних функцій, які знаходяться у визначеній взаємозалежності між собою і, як правило, здійснюються у визначеній послідовності.

Процес самоменеджменту представляє певне коло правил, які наочно демонструють зв'язки між окремими функціями самоменеджменту.

Послідовність виконання конкретних функцій може охоплювати такі фази:

- постановка цілей – аналіз і формування особистих цілей;
- планування – розробка планів і альтернативних варіантів своєї діяльності;
- прийняття рішень;
- організація і реалізація – складання розпорядку дня й організація особистого трудового процесу для здійснення поставлених задач;
- контроль – самоконтроль і контроль підсумків (за необхідністю – коригування цілей);
- інформація і комунікація – пошук і обмін інформацією, здійснення комунікаційних зв'язків, що необхідно на всіх фазах процесу самоменеджменту.

Для кожної функції розроблені робочі прийоми і методи її реалізації, а також очікуваний результат у вигляді виграшу в часі. Все це складає техніку самоменеджменту.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Комар Ю. М. Самоменеджмент навчання: навч. посібник для студ. вищ. навч. закладів. – Донецьк: ДІРСП, 2005. – 132 с.
2. Крушельницька Я. В. Фізіологія і психологія праці: Підручник. – К.: КНЕУ, 2003. – 272 с.
3. Лукашевич Н. П. Самоменеджмент. Теорія і практика. – К.: Ника-центр, 2007. - 344 с.
4. Слинков В. Н. Персонал и его менеджмент. Практические рекомендации. – К.: КНТ, 2007. – 476 с.